

GESPUIS IN HUIS!

Een kluchtig blijspel in twee bedrijven

door

BART BRUNINX

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GESPUIS IN HUIS!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BART BRUNINX** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/041
ISBN 9789038517667

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

STEF, tussen 20-35 jaar: inbreker

CARLA, tussen 40-55 jaar: inbreekster

LESLEY, tussen 20-35 jaar: huishoudhulpje

STORM, tussen 25-40 jaar: tuinman

FRANCINE, tussen 45-65 jaar: buurvrouw

INSPECTEUR VONCK, tussen 30-50 jaar: belastinginspecteur

ANNEMIE, tussen 25-55 jaar: journaliste

WILLIAM, tussen 25-35 jaar: eigenaar van de villa

DECOR

We zien de hal van een villa. Achteraan in het midden is een opening met een boog erboven, achter deze opening is een gang naar links die leidt naar de voordeur. Links achteraan is een deur naar de bovenverdieping en links vooraan een deur naar de keuken en de salon. Rechts achteraan is een deur naar de tuin en rechts vooraan een deur naar het bureau. In de hal ligt een groot tapijt en rechts staan een zetel en salontafel. Achter de zetel is een raam met uitzicht op de tuin, er hangt een dun, wit gordijn voor het raam. Links, tussen de twee deuren, staat een tafeltje of kastje met flessen sterke drank en glazen. Er staan enkele sokkels met beelden en planten verspreid in de hal. Er hangen foto's aan de muur van William en Shenaya en er hangt een grote lichter aan het plafond.

EERSTE BEDRIJF

(We horen het lied 'Money, Money, Money' van ABBA en het doek gaat open. We zien de verlaten hal van de villa. Carla en Stef komen op uit de gang met een sporttas, ze kijken snel rond en gooien de sporttas naast de salontafel. Carla gaat af naar de bovenverdieping en Stef gaat af naar het bureau. Op dat moment komt Lesley op uit de tuin, met een emmer en een plumeau, hij stapt vrouwelijk over het podium en gaat weer af naar de keuken. Dan komen Carla en Stef weer op met een PlayStation, laptop, horloges, een schilderij... ze stoppen alles in de tas en dan gaat Carla af naar de tuin terwijl Stef enkele flessen sterke drank van de bar neemt. Carla komt weer op en ziet Stef die voorovergebogen staat om de flessen in de tas te steken. Het lied 'Je 't aime, moi non plus' van Serge Gainsbourg begint. Ze gaat naar hem toe en legt haar handen op zijn achterwerk. Stef draait zich geschrokken om en houdt zijn handen omhoog om teken te doen dat Carla moet stoppen. Carla neemt zijn handen en legt ze op haar borsten. Stef wil wegstappen maar Carla duwt hem in de zetel en gaat bij hem liggen. Ze begint hem te kussen terwijl Stef spartelt en haar wegduwt. De muziek stopt.)

STEF: Carla, je weet dat we hadden afgesproken om dit niet meer te doen!

CARLA: Maar dat inbreken windt me zo op.

(Carla begint hem opnieuw te kussen terwijl Stef tegenspartelt. Lesley komt op uit de keuken met een plumeau. Hij ziet Stef en Carla in de zetel liggen.)

LESLEY: Kan ik jullie helpen?

(Carla staat snel op.)

STEF: Dat heb je net gedaan! *(staat op)*

CARLA: Sorry, we wisten niet dat er iemand was.

LESLEY: Dat zag ik, ja. Mag ik vragen wie jullie zijn en wat jullie hier komen doen?

(Carla en Stef bekijken elkaar vragend.)

CARLA: Euh... Wij zijn de nieuwe burens!

LESLEY: Ah, van dat huis hiernaast dat pas verkocht is?

CARLA: Klopt! Ik ben Carla, de nieuwe buurvrouw.

STEF: En ik ben Stef... haar zoon.

CARLA + LESLEY: Zoon?

STEF: Ja, ik moet er zelf ook even aan wennen.

LESLEY: Jij hebt wel een speciale relatie met je moeder, moet ik zeggen. Doen jullie dat vaak, zo... samen op de zetel?

CARLA: We waren gewoon... euh... wat aan het knuffelen.

STEF: Ja, ik ben heel vrij opgevoed.

LESLEY: Dan mag je mij ook wel eens knuffelen!

STEF: Zo vrij ben ik nu ook weer niet opgevoed.

LESLEY: *(bekijkt Stef even)* Ik ken jou precies van ergens.

STEF: Ik zou niet weten van waar.

LESLEY: Jouw gezicht komt me bekend voor!

STEF: Misschien heb je ons al eens gezien bij één van de bezichtigingen van het huis hiernaast.

LESLEY: Ik weet het niet, het valt me nog wel te binnen. Maar vertel eens, wat komen jullie hier doen?

STEF: Niets!

LESLEY: Niets?

CARLA: Jawel, we dachten we gaan de nieuwe burens eens bezoeken!

LESLEY: Gezellig, maar ik ben de hygiënisch interieurverzorgster, Lesley. De eigenaar William, is er niet. Hij is een paar dagen weg.

STEF: Dat wisten we.

CARLA: *(snel)* Niet! Dat is nu jammer! Dan gaan we maar naar huis! We komen nog wel eens terug.

LESLEY: Wat zit er eigenlijk in die sporttas? Is die van jullie?

STEF: *(tegelijk)* Nee!

CARLA: *(tegelijk)* Ja!

LESLEY: Wat?

STEF: *(tegelijk)* Ja!

CARLA: *(tegelijk)* Nee!

STEF: Hij was van ons, maar hij is voor jullie! We dachten "We kunnen toch niet met lege handen gaan!", dus hebben we een paar cadeautjes meegebracht.

CARLA: Maar we zullen de volgende keer terugkomen met de...

LESLEY: *(onderbreekt haar)* Nee, nee! Nu wil ik weten wat er inzit! Laat maar zien.

CARLA: Nee, we zullen dat doen als William terug is.

LESLEY: Maar William heeft een heel bijzondere smaak! Misschien is hij niet tevreden met jullie cadeau!

CARLA: Men mag een gegeven paard niet in de bek kijken!

LESLEY: Een paard? Dat gaat niet! William heeft ooit eens een stamp gekregen van een paard, in zijn edele delen. Sindsdien is hij panisch voor paarden! Maar ik mag er wel nog elke week zelf op smeren.

STEF: We hebben geen paard.

LESLEY: Wat dan wel?

CARLA: Goed dan! Laat de cadeaus maar zien!

STEF: *(Doet de sporttas open.)* We hebben een schilderij gekocht.

LESLEY: *(Neemt het schilderij uit zijn handen.)* Oh, fantastisch! Wat mooi! Maar dat heeft hij al. *(Geeft het terug.)*

STEF: We hebben ook een Playstation.

LESLEY: Heeft hij al.

STEF: En een laptop.

LESLEY: Heeft hij al.

STEF: Horloges.

LESLEY: Heeft hij al.

STEF: Een iPad.

LESLEY: Heeft hij al.

STEF: En een fles...

LESLEY: *(Trekt de fles uit zijn handen terwijl Stef ook blijft trekken.)* Oh, dat is wel goed! Daar heeft hij een hele verzameling van! *(Zet de fles terug bij de andere flessen.)* Ik vind wel dat jullie veel cadeaus gekocht hebben!

CARLA: Ja, beter een goede buur dan een verre vriend.

LESLEY: Dat is waar! Neem de rest maar terug mee!

CARLA: Goed, dan gaan we maar eens.

LESLEY: Ach, blijf toch nog even! Ik ben toch net klaar met poetsen! Ik zal koffie gaan zetten!

CARLA: U moet echt niet zoveel moeite doen!

LESLEY: Dat is echt geen moeite! Ik ben zo terug! *(Bekijkt Stef nog eens goed.)* En toch ken ik jou van ergens! *(Gaat af naar de keuken.)*

STEF: Dat was weer een fantastisch idee van jou om hier in te breken.

CARLA: Ik kon toch niet weten dat hier nog iemand rondloopt! Trouwens, we mogen toch alles meenemen.

STEF: Gelukkig wel, ja!

CARLA: En wat wil je eigenlijk bereiken met dat moeder-zoonverhaal?

STEF: Ja, sorry hoor, maar ik wist ook niet zo snel iets te verzinnen. En het is toch geloofwaardig, want je zit overduidelijk in de menopauze. En de zwaartekracht is je niet gunstig geweest.

CARLA: Daar heb ik je nochtans niet over horen klagen tijdens onze vrijpartij.

STEF: Omdat ik toen een ganse fles wodka ophad.

CARLA: Dat is een detail.

STEF: Ik ben vooral blij dat ik me geen details meer herinner van die nacht.

CARLA: Ik denk er nog vaak aan terug.

STEF: Carla, dat is ondertussen al een half jaar geleden, dat was na die reünie voor oud-leden van de KLJ.

CARLA: Ik vond je al knap toen ik je leidster was bij de KLJ.

STEF: Maar toen was ik nog maar zestien jaar.

CARLA: Ja, ik hou wel van iets jonger.

STEF: Iets jonger? Het voelt alsof ik met de bomma op stap ben.

CARLA: Dus dat was het dan?

STEF: Och Carla, doe niet zo dramatisch! Het was gewoon één zatte nacht. Je dacht toch niet dat ik de rest van mijn leven een toyboy ga spelen.

CARLA: Het is al goed! Ik kan veel beter krijgen!

STEF: Zie dan wel dat ze hun plechtige communie al gedaan hebben.

CARLA: Ik heb al spijt dat ik jou heb meegevraagd om hier in te breken!

STEF: Niets of niemand houdt ons tegen om hier weg te gaan.

CARLA: Goed!

(Carla wil de tas nemen, maar dan komt Francine op uit de gang.)

FRANCINE: Hallo, de deur stond open, dus dacht ik "Ik ga eens kijken".

CARLA: En wie bent u?

FRANCINE: Ik ben Francine, de nieuwe buurvrouw. Ik heb onlangs dat huis van hiernaast gekocht en ik dacht ik kom eens kennismaken met de nieuwe burens.

CARLA: Oh, dat is heel vriendelijk, maar dat komt nu heel slecht uit.

FRANCINE: Oh, dat geeft niet! Ik kan wel helpen als je me nodig hebt! Zeg maar wat ik kan doen!

CARLA: Nee, er zijn een paar probleempjes die we moeten uitpraten.

FRANCINE: Oh, dan kan ik zeker helpen! Ik heb veel *psychologisch* inzicht! Mijn poes had laatst nog zelfmoordneigingen, maar ik zei "Minoesh, het leven is veel te mooi om er zelf een eind aan te maken! Trek erop uit en geniet!" Toen deed ik de deur open en ze liep trots de straat op om het leven te gaan ontdekken.

STEF: En dat heeft ze dan gedaan?

FRANCINE: Nee, ze had de vrachtwagen niet zien aankomen... Arme Minoesh! Maar ze heeft tenminste geen zelfmoord gepleegd!

STEF: Dat is een... mooi verhaal

FRANCINE: Dus jullie wonen hier?

CARLA: Euh... ja! Ik ben Carla.

STEF: En ik ben Stef.

CARLA: Mijn zoon.

FRANCINE: Oh, leuk! Ikzelf heb geen kinderen, maar ik heb wel veel huisdieren, ik heb een parkiet, een schildpad, een hamster en een kale poes!

(Carla en Stef bekijken elkaar vragend.)

Oh, ik voel nu al dat het gaat klikken!

CARLA: Daar twijfel ik niet aan, maar u kan nu best vertrekken!

FRANCINE: Goed... Maar ik moet eerst nog een paar dingen bespreken over het buurtfeest ten voordele van kinderen met kanker.

CARLA: Daar doen wij niet aan mee!

FRANCINE: Dat is vreemd, de organisatie zei dat jullie je hebben ingeschreven en dat ik met al mijn vragen hier terecht kon. Het zijn maar een paar vraagjes in verband met de organisatie en de kosten voor het buurtfeest.

LESLEY: *(off)* De koffie is klaar!

STEF: Ik zal wel even antwoord geven op je vragen, kom maar mee naar het bureau.
(*Ze gaan af in het bureau.*)

LESLEY: (*Komt op uit de keuken met een plateau met drie tassen koffie en zet ze op de salontafel.*) Hier is de koffie! (*Gaat in de zetel zitten.*)

CARLA: (*Gaat naast hem zitten.*) Jij bent eigenlijk wel een aantrekkelijke man, wist je dat? Ik raak helemaal opgewonden van zo'n type als jij.

LESLEY: Ik waardeer het compliment, Carla, maar mijn mes snijdt langs de andere kant.

CARLA: Wat bedoel je?

LESLEY: Ik ben een chocoprins.

(*Carla kijkt niet-begrijpend.*)

Een ridder van de bruine dreef.

(*Carla kijkt nog steeds niet-begrijpend en drinkt van haar koffie.*)

Een darmtoerist.

CARLA: (*Verslikt zich in haar koffie.*) Ben jij een...

LESLEY: Een homo, ja. Ik val op mannen.

CARLA: Dat had ik echt niet gezien in jou.

LESLEY: Waar is Stef eigenlijk?

CARLA: Hij moest dringend naar het toilet.

LESLEY: Goed, dan zullen we even gezellig op hem wachten.

CARLA: Heb jij niets anders meer te doen?

LESLEY: Nee, alleen goed voor jullie zorgen.

CARLA: Oké, ga dan nog maar een tas koffie halen.

LESLEY: Is die van jou al op?

CARLA: (*Drinkt haar tas koffie in één keer leeg.*) Nu wel.

LESLEY: Oké, ik ben zo terug.

(*Lesley gaat af naar de keuken en Carla begint met haar handen te wapperen, omdat ze het heet heeft gekregen van de koffie. Storm komt op uit de tuin en ziet Carla met haar handen wapperen en warme lucht uitblazen.*)

STORM: Last van vapeurs?

CARLA: (*schrikt*) Oh!

STORM: Dat is normaal hoor, op uw leeftijd. Kan ik u ergens mee helpen?

CARLA: (*Kijkt met open mond naar Storm.*) Ik hoop van wel!

STORM: Bent u misschien de nieuwe buurvrouw?

CARLA: (*Kijkt naar de deur van het bureau en twijfelt.*) Nee, ik ben Carla, de zus van William. Ik kom op bezoek. En wie ben jij?

STORM: Ik ben Storm, de tuinman. (*Geeft haar een stevige handdruk.*) Ik wist helemaal niet dat William nog een zus had.

CARLA: Oh, heeft hij nog niets over me verteld?

STORM: Nee, niet dat ik weet.

CARLA: Ja, het heeft nooit zo goed geklikt tussen ons.

STORM: Jullie lijken ook niet echt op elkaar.

CARLA: Dat komt omdat... euh... omdat ik zijn stiefzus ben. Onze ouders hebben elkaar nog niet zo lang geleden gevonden.

STORM: Ah zo, William is niet thuis.

CARLA: Oei, dat is jammer! Dan zal jij me moeten bezighouden. *(Trekt hem in de zetel.)* Heeft iemand jou al eens gezegd hoe ongelooflijk knap jij bent. Bij het zien van zo'n man houd zelfs ik het niet droog!

STORM: Het spijt me, maar ik moet weer verder gaan doen, ik heb nog veel werk. Ik zal Lesley sturen. *(Wil opstaan.)*

CARLA: *(Trekt hem terug in de zetel.)* Vertel eens, wat moet je hier zoal doen?

STORM: Ik ga nu het gras afdoen en daarna ga ik de voortuin omploegen.

CARLA: Oh, mijn voortuintje mag je ook wel eens omploegen!

STORM: Ik zal er zeker eens over nadenken, maar nu moet u mij even verontschuldigen! *(Staat op uit de zetel.)* Lesley, gasten! *(Gaat af naar de tuin.)*

CARLA: Ik zal eens laten zien hoe gemakkelijk ik iemand aan de haak kan slaan!

LESLEY: *(Komt op uit de keuken met een tas koffie en geeft deze aan Carla.)* Zo, alsjeblieft. *(Gaat in de zetel zitten.)* Is Stef nog steeds niet terug?

CARLA: Euh... nee.

(We horen iets vallen in het bureau.)

LESLEY: Nu hoor ik precies toch iets in het bureau! Is Stef daar?

CARLA: Euh... ja.

LESLEY: Wat doet hij daar?

CARLA: De organisatrice van het buurtfeest stond hier opeens voor de deur. Ze wilde William spreken over de organisatie, maar omdat hij er niet is en wij hiernaast wonen en ook meedoen aan het buurtfeest is ze al aan het overleggen met Stef.

LESLEY: Oh leuk! Ik kijk zo uit naar het buurtfeest! Het is de eerste keer dat we meedoen. Normaal wil William geen goede doelen steunen. Maar deze keer maakt hij een uitzondering. Dat komt vast door dat schandaal.

CARLA: Welk schandaal?

LESLEY: Daar mag ik niets over zeggen. Maar William wil dus meedoen met het buurtfeest om weer positief over te komen, want de opbrengst gaat naar kinderen met kanker. En ik heb al een hele show voorbereid! *(Doet een danspasje.)* Ik zal haar al een voorproefje geven!

(Francine en Stef komen op uit het bureau.)

STEF: Zo, we zijn klaar. *(Schrikt als hij Lesley ziet.)*

LESLEY: En, is het gelukt?

FRANCINE: Natuurlijk. En wie ben jij?

LESLEY: Ik ben Lesley en ik ben...

CARLA: *(onderbreekt hem)* Heel goed in koffie zetten! Lesley, ga nog eens een tasje

koffie halen voor mevrouw.

FRANCINE: Zeg maar Francine, ik ben...

CARLA: *(onderbreekt haar)* Heel benieuwd naar hoe die koffie gaat smaken!

LESLEY: Natuurlijk, ik ben zo terug. *(Gaat af naar de keuken.)*

FRANCINE: Was dat ook familie?

CARLA: Ja, euh... dat is mijn andere zoon, Lesley.

FRANCINE + STEF: Jouw zoon?

CARLA: Ja, de broer van Stef!

FRANCINE: Dan zal dat daar beneden ook niet meer zo strak zitten! Ik ken een vrouw en die heeft zes kinderen! De bevalling van dat laatste kind duurde maar tien minuten, het floepte er gewoon uit! Die vrouw moest in de laatste drie maanden haar benen al dichtpersen als ze moest hoesten, niezen of lachen, anders viel dat kind er waarschijnlijk gewoon uit! Bij mij zit alles gelukkig nog heel strak!

STEF: *(Wijst naar haar achterwerk.)* Hier kan je anders wel een lifting gebruiken.

FRANCINE: Zeg Carla, vind je het eigenlijk erg dat je zoon homo is?

CARLA: Na een fles wodka staat Stef voor alles open.

STEF: Ze heeft het over Lesley.

CARLA: Ah ja, zie je dat zo fel dan?

FRANCINE: Ja, dat zie je van op kilometers afstand!

STEF: Mama heeft soms wat moeite om dingen te aanvaarden.

FRANCINE: Nee toch, dat mag je echt niet doen als moeder! Als kinderen zich niet aanvaard voelen door hun ouders, dan is de kans groot dat ze zich distan... dis... dista... dat ze afstand nemen van hun ouders. Daarom ben ik heel lief voor mijn huisdieren, vooral mijn kale poes verzorg ik goed.

CARLA: Ik heb helemaal geen moeite met homo's! En ik weet heus wel hoe ik mijn kinderen moet opvoeden!

FRANCINE: Dat zeggen alle ouders, terwijl ze alleen maar met zichzelf bezig zijn. Ze helpen hun kinderen niet eens meer met hun studies.

CARLA: Ik help mijn kinderen wel met hun studies!

FRANCINE: Oh, dat is heel goed van je, Carla! Wat studeren je kinderen?

(Stef grinnikt en neemt een slok van één van de flessen.)

CARLA: Euh... Stef heeft moderne talen gestudeerd.

(Stef verslikt zich.)

En Lesley *psychologie*.

FRANCINE: Oh, moderne talen, very good!

STEF: Ah, oui! *(Uitgesproken als "Wie")*

FRANCINE: Ja, jij natuurlijk!

LESLEY: *(Komt op uit de keuken met de koffie)* Hier is de koffie!

FRANCINE: Zeg Lesley, ik hebt net iets interessants gehoord! Jij kent iets van Freud!

LESLEY: Ja natuurlijk, we hebben hier appels, peren, druiven en bananen. Wat wil je?

FRANCINE: Nee, Sigmund Freud, van de *psychoanalyse*. Dat heb je toch geleerd op school?

LESLEY: Ah, die les heb ik dan waarschijnlijk gemist. Ik zal nog wat hapjes gaan maken en dan geef ik je nog een voorsmaakje.

STEF: Ik zal je even komen helpen.

LESLEY: Heel graag, lekker dier!

(Lesley slaat Stef op zijn achterwerk en dan gaan ze af naar de keuken. Francine kijkt onbegrijpend.)

FRANCINE: Ze zijn wel close, voor twee broers.

CARLA: Ja, ze zijn heel vrij opgevoed.

FRANCINE: Door u en uw man?

CARLA: Nee, ik heb geen man... meer.

FRANCINE: Hoe heb je deze villa eigenlijk kunnen betalen? Ik bedoel als alleenstaande moeder met twee kinderen zal dat toch niet vanzelfsprekend zijn geweest?

CARLA: Ik heb geld geërfd van een rijke tante, dus kon ik deze villa kopen.

FRANCINE: Ah zo! Ik heb geld gewonnen! In een casino in Las Vegas! Daar zaten allemaal van die serieuze, droge mannen in kostuum rond de tafel! Ik ben er in mijn badpak gaan bijzitten en na één rondje, bingo! Al het geld voor Francine! Je had het gezicht van die droge kloten moeten zien toen ik daar in mijn badpak met al dat geld wegwandelde! *(lacht hard)* Oei, ik begin te druppelen van het lachen! Ik moet dringend naar het toilet! Waar is dat?

CARLA: Dat is een goeie vraag! Het toilet is euh...

STORM: *(Komt op uit de tuin.)* Goedemiddag.

FRANCINE: Waar is het toilet? Ik kan het niet meer ophouden!

STORM: Die deur! *(Wijst naar de deur naar de bovenverdieping.)*

FRANCINE: Dank je wel! *(Loopt af naar de bovenverdieping.)*

STORM: Wie was dat? Nog meer familie?

CARLA: Ja, dat is tante Francine!

STORM: Echt?

CARLA: Ja.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze